

onnettomuutenamme ja alennustilamme aikana entistäkin tärkeämpiä. Kaukainen, vuosisatojen takainen kalevalainen tervehdys nousee ilmoille, kaikuu kautta Suomenniemen, kiirii etäisimpiin kolkkiin asti ja syvälle sydämiin: lyökäätte, suomalaiset, naiset ja miehet, lyökäätte kalevalainen kansa, kädet käsihin antaaksenne itsestänne parasta, pysyvintä. Nämä seuramme merkkiin valitut kalevalaiset sanat, lukemattomien viisaiden ja syvällisten kalevalaisten sanojen joukosta valitut, ovat myöskin velvoitus kaikille suomalaisille, mutta ennenkaikkea karjalaisille ja seuramme jäsenille. Se on kädenojennus 40 vuoden takaisen karjalais-työn alkuunpanijoilta, joista useiden kädet jo ovat herpaantuneet, joista monet jo ovat siirtyneet sinne, mistä ei paluuta ole. He uskoivat tulevien karjalaispolvien jatkavan heidän aloittamaansa työtä, uskoivat seuraavienkin sukupolvien kulkevan sormet sormien lomissa, tietoisina kalevalaisen kulttuuriperinnön arvosta ja siitä vastuusta, mikä heillä työn jatkajina on.

W. Keynäs.

## Karjalan Sivistysseuran vuosikokous

pidettiin seuran huoneistossa Helsingissä Elias Lönnrotin päivänä huhtikuun 9:nä. Kokouksen avasi, seuran varsinaisen puheenjohtajan ollessa estettynä, seuran varapuheenjohtaja, tri Rafael Engelberg lausuen läsnäolijat tervetulleiksi.

Kokouksen puheenjohtajana toimi seuran sääntöjen mukaisesti kokouksen avaja ja pöytäkirjan pitäjäksi valittiin seuran sihteeri, opettaja W. Keynäs. Sen jälkeen kun oli todettu kokouksen laillisuus, valittiin pöytäkirjan tarkastajiksi edustaja Risto Sirkeinen ja johtaja Vilho Vesanen. Tämän jälkeen esitti seuran sihteeri johtokunnan laatiman vuosikertomuksen, josta oleellisimmat kohdat on julkaistu toisessa paikassa lehteämme, sekä vuosikertomuksen yhteydessä olevan tiliyhteenvedon ja tilintarkastajain lausunnon. Tätä seuranneessa keskustelussa todettiin seuran toiminnan olleen kiitosta ansaitsevan ja myönnettiin johtokunnalle ja rahastonhoitajalle täydellinen tili- ja vastuuvapaus kulu-neelta toimivuodelta.

Seuran puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti kauppaneuvos Ville Mattinen uudelleen sekä samoin uudelleen erovuorossa olleet johtokunnan jäsenet, prokurist Juhon Tiihonen ja opettaja W. Keynäs. Tilientarkastajiksi valittiin myöskin entiset, nim. vakinaisiksi johtaja Grigori Simola ja opettaja Yrjö Tarkki ja heidän varamiehikseen johtaja Pekka Mitro ja edustaja Risto Sirkeinen. Lopuksi kuultiin mieltymyksellä seuran kunniapuheenjohtajalta, kauppaneuvos Aleksei Mitroilta kokoukselle tullut onnittelusähkösanoma.



Kauppias Juhon Peilamo, on syntynyt 25 päivänä huhtikuuta 1876 Vienan-Karjalassa Kontokin pitäjän Kostamuksen kylässä, pienviljelijä Iivan Pöksyksen poikana. Hän tuli Suomeen isänsä mukana 1889 ja kun isänsä vuonna 1890 meni takaisin Karjalaan, jäi kauppias Peilamo tänne reppua kantamaan, kaupustellen neuloja, nappeja ym. rihkamaa ja varojen lisääntyttyä kangastavaraa. Savossa, Kuopion puolella hän kulki kaupaten talosta taloon. Vuonna 1906 tuli hän kauppias Dobrinin liikkeenhoitajaksi Nurmeksen Savikylään ja meni v. 1903 naimisiin naapurinsa Miitrei Pöksyksen tyttären Tatjanan kanssa. Erottuaan vuonna 1906 Dobrinin liikkeestä hän meni Juukaan ja perusti sinne samana vuonna oman kauppaliikkeen ja hoitaa sitä vielä nytkin. Oman liikkeensä hoitamisen ohella on hän toiminut Juuan laivalaiturin toimikunnan puheenjohtajana ja kassanhoitajana v. 1921—1945. Kuulunut on pitkät ajat varajäsenenä Juuan Säästöpankin hallitukseen. Ottanut osaa Juuan Vapaa-palokunnan toimintaan ja ollut aika-ajoin palopäällikkönäkin.

Lehtemme toimitus onnittelee 70-vuotiasta Vienan miestä!

Sen jälkeen kun kokouksen puheenjohtaja, tri Engelberg oli päättänyt virallisen kokouksen, piti hän mielenkiintoisen esitelmän Kalevalasta. Esitelmänsä aiheeksi oli hän valinnut tuon merkillisen, sisältörikkaan ja monenlaisia tulkintoja aiheuttaneen Kalevalan keskeisen Sampo-jakson. Puhuja jäsenteli valitsemansa aiheen kiinnittämällä huomionsa toisaalta siinä esiintyviin eriluonteisiin henkilöhaahmoihin, toisaalta niihin vaikutteisiin, jotka eri tilanteissa olivat tekojen aiheuttajina päätyen lopuksi siihen, miten taistelu Sammosta päättyi sen menettämiseen, kummankin taistelevan kansan saadessa siitä pelastetuksi vain pieniä rippeitä itselleen muun tuhoutuessa ja hävitessä olemattomiin.

Esitelmää kuuntelevat läsnäolijat, jotka nimikseen olivat karjalaisia, joilla Kalevalan sisältö on entuudestaan ainakin osittain tunnettua, seurasi esitelmää suurella mielenkiinnolla osoittaen puhujalle sen päätyttyä kiitollisuuttaan. Esitelmää seuranneessa keskustelussa painostettiin kalevalaisen hengenlämän tärkeyttä ja merkitystä nyky-aikanakin.